

РЕШЕНИЕ

№ 304

гр. София, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. А.

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
като разгледа докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. А. Административно
наказателно дело № 20231110209873 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл. 189ж ал. 5 ЗДвП вр. чл. 58д т. 4 вр.
чл. 59 ал. 1 от ЗАНН**

Образувано е по жалба на С. А. Ц., ЕГН *****, чрез адв. Г. М. от САК, против електронен фиш серия К № 5848562, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189 ал. 4 вр. чл. 182 ал. 2 т. 2 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50, 00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 21 ал. 2 вр. чл. 21 ал. 1 ЗДвП.

С жалбата се прави искане за отмяна на обжалвания електронен фиш поради съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Изтъква се, че в електронния фиш липсват изискуеми реквизити – не е посочен приспаднат толеранс. Сочи се, че е налице несъответствие при описание на обстоятелствата на нарушението от една страна и от друга – между обстоятелствата на нарушението и посочената като нарушена разпоредба, тъй като при описание на обстоятелствата на нарушението е посочено, че е извършено в град София, а след това се твърди, че се касае за превишаване на максимално разрешената скорост на движение извън населено място и наказанието е наложено на основание разпоредбата на чл. 182 ал. 2 т. 2 ЗДвП. Твърди се, че предвид допуснатото противоречие не става ясно дали нарушението е извършено в границите на населеното място или извън него, имало ли е поставени знаци „Д11“ и „Д12“ и на кое място. Навежда се и че не е посочено имало ли е пътен знак „Т2“, указващ обхвата

на действие на пътен знак „В26“. Навежда се, че по този начин съществено е било ограничено правото на защита на жалбоподателя, тъй като последният не може да разбере дали е санкциониран затова, че управлява МПС с превишена скорост в или извън населено място. Изтъква се, че не е посочена датата на съставяне на електронния фиш, която е от значение за преценка спазени ли са сроковете по чл. 34 ал. 1 ЗАНН. Оспорва се именно жалбоподателката да е осъществила процесното нарушение. Навеждат се доводи, че предвид на изминалия значителен период от време от датата на твърдяното нарушение до датата на връчване на обжалвания електронен фиш се препятства възможността на жалбоподателката по чл. 189 ал. 5 ЗДвП, като забавянето при връчване на електронния фиш я изправя пред невъзможността да посочи с писмена декларация лицето, което е управлявало автомобила на посочената в електронния фиш дата. Авторството на нарушението се оспорва и като се навеждат доводи, че от приложения към електронния фиш снимков материал следва да е безспорно установено движението на конкретния автомобил по посочения пътен участък и превишението на скоростта. Изтъква се, че снимковият материал следва да позволява да се установи по категоричен начин дали е заснета скоростта на движение на конкретния автомобил или на друго ППС, отстоянието от техническото средство до автомобила, както и точното отстояние на пътните знаци „Д11“ и „Д12“ и/или В26 спрямо посочения в електронния фиш пътен участък. Оспорва се спазването на изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /Наредба № 8121з-/12.05.2015 г., Наредбата/. Изтъква се, че не става ясно дали за установяване на твърдяното нарушение е използвана мобилна или стационарна система за контрол на скоростта. Сочи се, че ако е използвана мобилна система за контрол на скоростта, не е следвало да бъде издаван електронен фиш, а административнонаказателното производство е следвало да се образува със съставяне на АУАН. В условията на евентуалност се излагат доводи, че в случая административното наказание е следвало да бъде наложено на основание чл. 39 ал. 2 ЗАНН по реда на чл. 184 ал. 1 вр. ал. 4 ЗАНН. По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалвания електронен фиш и се претендират разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката С. Ц., редовно уведомена, не се явява. Представява се от адв. Г. М. от САК, който пледира за отмяна на електронния фиш по доводите в жалбата. Претендира присъждане на разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки, в които навежда доводи за необоснованост и незаконосъобразност на електронния фиш. В допълнение на доводите в жалбата сочи, че от писмените доказателства – схема за организация на движението в участъка на бул. „Околовръстен път“ до № 712 се установява, че същият попада в границите на населеното място град София, противно на посоченото в електронния фиш. Твърдят се пропуски и несъответствия в съдържанието на протокола по чл. 10 от

Наредбата по отношение на това дали пътният участък се намира в или извън населено място; по отношение на общото ограничение на скоростта и посоченото с пътен знак; посоката на движение на заснетия автомобил; непосочване на точното местонахождение; началото и края на контролирания участък. Твърди се, че в протокола по чл. 10 от Наредбата е допуснато несъответствие по отношение номерата на видеоклиповете и броя на констатираните нарушения, както и че отразеното в протокола, че техническото средство е разположено в служебен автомобил не кореспондира на снимката на разположението на уреда. В писмените бележки се излагат съображения и че приложената в материалите по административнонаказателната преписка снимка на разположението на уреда не отговаря на изискванията на чл. 16 ал. 3 вр. чл. 5 ал. 1 от Наредбата, тъй като не съдържа уникален идентификационен номер и не се установява да е направена в часовия отрязък за използване на АТСС и в посоченото в протокола по чл. 10 от Наредбата място за контрол. Оспорва се годността и на представената снимка на моторното превозно средство, тъй като отново липсва уникален идентификационен номер и статичното изображение не съдържа пълни данни за установеното нарушение: липсват данни за управлявания автомобил, не е посочено разстоянието от техническото средство до заснетия автомобил, не е посочено разстоянието от пътния знак, въвеждащ ограничение на скоростта, до АТСС; не е посочена стойността на превишението. Навежда се, че в представената ежедневна форма за отчет не са посочени задължителни реквизити и че липсват доказателства дали лицето, провело инструктажа, притежава необходимите сертификати. Изтъква се, че при връчване на електронния фиш също са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като липсват доказателства за датата на връчването му на жалбоподателката, което препятства съда да извърши преценка изпълнена ли е процедурата по чл. 189 ал. 5 ЗДвП. Навежда се, че от документите за собственост на моторното превозно средство, с което се твърди да е извършено нарушението, се установяват трима вписани собственици, като не става ясно защо електронният фиш е съставен именно на „ПМ – София“ ЕООД.

Въззиваемата страна - СДВР, редовно уведомена, не изпраща представител. С писмени бележки от юрк. Х. Христов, с пълномощно от Директора на СДВР, се прави искане за потвърждаване на обжалвания електронен фиш, като се излагат съображения, че същият е издаден при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се навежда възражение за прекомерност на претендираното адвокатско такова.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, е процесуално допустима, доколкото е подадена от наказаното физическо лице

и срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д т. 4 ЗАНН. Не бяха представени доказателства за датата на връчване на електронния фиш на жалбоподателката, поради което съдът намира, че жалбата следва да се счете подадена в срока по чл. 189 ал. 8 ЗДВП и като срочно подадена, да бъде разгледана по същество.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалвания електронен фиш, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Към 26.04.2022 г. товарен автомобил марка "Тойота", модел "Хайлуks" с рег. № xxxxxxxxxx бил собственост на "ОТП Лизинг" ЕООД, ЕИК 131391369, като негов ползвател, вписан и в свидетелството за регистрация на автомобила, било търговско дружество "ПМ - София" ЕООД, ЕИК 20411103. Дружеството "ПМ - София" ЕООД било със седалище гр. София, адрес на управление ж.к. Младост 4, бл. 483, магазин 7 и с управител и едноличен собственик на капитала жалбоподателката С. А. Ц.. На 04.07.2023 г. по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ била вписана промяна в правноорганизационната му форма, като то се преобразувало в дружество с ограничена отговорност. Вписан управител отново била жалбоподателката С. Ц..

На 26.04.2022 г. в 18:16 часа товарен автомобил марка "Тойота", модел "Хайлуks" с рег. № xxxxxxxxxx се движел на територията на град София, по бул. "Софийски околовръстен път" до № 712 с посока на движение от бул. "Ломско шосе" към бул. "Сливница". В коментирания пътен участък максимално разрешената скорост на движение за пътни превозни средства от категория "В" към 26.04.2022 г. била 80 км/ч, която била въведена с пътен знак "В26".

Независимо от това автомобилът марка "Тойота", модел "Хайлуks" с рег. № xxxxxxxxxx се движел със скорост от 96 км/ч.

Нарушението било установено с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, идентификационен номер MD 1192, представляваща ЕИО одобрен тип средство за измерване, която била преминала последваща техническа проверка на 15.03.2022 г. в

Български институт по метрология, Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди", отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер", със заключение, че съответства на метрологичните изисквания. Видео - радарната система била разположена на триножник на участък от пътя, работела в стационарен режим на заснемане и заснемала приближаващите автомобили.

На 10.05.2022 г. от СДВР бил издаден обжалваният електронен фиш серия К № 5848562, с който на жалбоподателката С. А. Ц. като законен представител на "ПМ - София" ЕООД на основание чл. 189 ал. 4 вр. чл. 182 ал. 2 т. 2 ЗДвП било наложено административно наказание "глоба" в размер на 50, 00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 21 ал. 2 вр. чл. 21 ал. 1 ЗДвП - затова, че на 26.04.2022 г. в 18:16 часа в гр. София по Околовръстен път до № 712 с посока на движение от бул. "Ломско шосе" към бул. "Сливница" товарен автомобил марка "Тойота", модел "Хайлюкс" с рег. № xxxxxxxxxx, като при ограничение на скоростта 80 км/ч, въведено с пътен знак "B26" извън населено място се движи със скорост от 96 км/ч.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства – писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК - справка за собствеността на автомобил с рег. № xxxxxxxxxx, заповед № 81213-931/30.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, протокол № 05 - СГ - ИСИС/15.03.2022 г. на Български институт по метрология, Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди", отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер" от проверка на видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, идентификационен номер MD 1192, извлечение от регистъра на одобрени типове средства за измерване от сайта на БИМ, решение за одобрение на типа на уреда за измерване на Държавен институт по метрология на Република Хърватия, ведно с превод на български език, справка за датата на издаване на обжалвания електронен фиш, ежедневна форма на отчет от 26.04.2022 г., сертификат от дата 26.08.2020 г., протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332p-22786/27.04.2022 г., ръководство за работа със стационарно преносими уреди за осъществяване на контрол на пътното движение Cordon M2, справка от ТРРЮЛНЦ по партидата на "ПМ - София" ООД, схема за организация на движението на път II - 18, Околовръстен път София в района на административен номер 712, отговори от АПИ, ОПУ - София изх. № 11-00-964/11.09.2023 г. и изх. № 11-00-1116/30.10.2023 г., вещественото

доказателствено средство – снимка към електронен фиш серия К № 5848562, веществените доказателства – снимка на разположението на уреда и снимка на разположението на пътен знак "B26".

Съдът кредитира писмените доказателства по делото като ги оцени като последователни, взаимокореспондиращи си и съответни на приобщеното веществено доказателствено средство и на веществените доказателства.

Съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и распечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. С оглед на изложеното съдът кредитира изцяло статичното изображение към електронен фиш серия К № 5848562 като годно веществено доказателствено средство. От същото се установяват марката и регистрационният номер на управлявания автомобил, както и измерената скорост.

Като веществени доказателства съдът кредитира приложените към материалите по административнонаказателната преписка снимки на разположението на уреда на триножник на участък от пътя, както и снимката на пътен знак "B26".

Приобщените по делото доказателства са последователни, еднопосочни и безпротиворечиви, като тълкувани в своята пълнота и взаимовръзка, сочат на възприетата от съда фактическа обстановка.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Преимуществената част от възраженията, наведени от въззивника, не се споделят от настоящия съдебен състав.

Не са основателни всички възражения за липса на реквизити в атакувания електронен фиш. Съгласно ТР № 1/26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСК на ВАС „л егалната дефиниция на понятието "електронен фиш" се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от

автоматизирани технически средства. От това произтича, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението“. Видно е, че в електронния фиш не е необходимо да се посочва вида на използваното техническо средство, отстоянието му от пътни знаци "Д11", "Д12" и "В26", не следва да се посочва приспадна ли е толеранс при определяне на измерената скорост и най-сетне - в съдържанието на електронния фиш няма място датата на неговото издаване. Обстоятелствата относно разположението на пътния знаци "Д11", "Д12" и "В26", дали нарушението е установено с техническо средство, което представлява одобрен тип и е преминало проверка на техническата изправност, касаят основателността на повдигнатото административнонаказателно обвинение, а не редовността на издадения електронен фиш от външна страна.

На следващо място по отношение възраженията на жалбоподателя, че с непосочване датата на издаване на електронния фиш, е препятствана възможността да се извърши преценка за спазване на срока по чл. 34 ал. 1 ЗАНН, съдът ще посочи, че в производството по установяване на нарушения с автоматизирани технически средства или системи, за които се издава електронен фиш, срокът по чл. 34 ал. 1 ЗАНН не намира приложение. От граматическото тълкуване на разпоредбата на чл. 34 ЗАНН е видно, че същата е относима към съставянето на АУАН и издаването на НП и не намира приложение към реда за установяване и санкциониране на нарушения на ЗДвП чрез издаване на електронен фиш, който се явява специален по отношение на общата уредба в ЗАНН. Дори и да не бъдат споделени горните изводи обаче, от приложената справка от СДВР е видно, че обжалваният фиш е издаден на 10.05.2022 г., т.е. по-малко от месец след извършване на

нарушението.

Не са основателни възраженията на жалбоподателя, че в конкретния случай и доколкото нарушението е установено с мобилна автоматизирана система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, административнонаказателното производство е следвало да се образува със съставяне на АУАН, тъй като установяването на нарушението е станало в присъствието на контролен орган и с мобилно техническо средство. Съгласно чл. 189 ал. 4 ЗДвП "При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение". Съгласно § 6 т. 63 ДР на ЗДвП "електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи", а съгласно § 6 т. 65 от ДР на ЗДвП "автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес". Разпоредбата на § 6 т. 65 ДР на ЗДвП е въведена със ЗИД на ЗДвП, обн. ДВ, брой 19 от 2015 г., именно за да се съобразят постановките на цитираното във въззивната жалба ТР № 1/26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСК на ВАС. От горесцитираните разпоредби е видно, че към настоящия момент издаването на електронен фиш е допустимо и когато нарушението е установено с мобилна система при спазване изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, приета на основание чл. 165 ал. 3 ЗДвП.

Не са основателни и възраженията, че административното наказание в

случая е следвало да бъде наложено на основание чл. 39 ал. 2 ЗАНН. Разпоредбата на чл. 189 ал. 4 ЗДвП се явява специална по отношение на чл. 39 ал. 2 ЗАНН, в какъвто смисъл е и разпоредбата на чл. 39 ал. 4 ЗАНН. Разпоредбите на чл. 39 ал. 2 ЗАНН и чл. 186 ал. 1 ЗДвП се отнасят до административни нарушения, установени в момента на извършването им, като както в разпоредбата на чл. 39 ал. 2 ЗАНН, така и в нормата на чл. 186 ал. 1 ЗДвП е предвидено, че фишът се подписва от служителя, наложил глобата, и от нарушителя, когато е съгласен да заплати глобата. В случаите, когато нарушението е установено с техническо средство или системи, е предвидено издаването не на фиш, а на електронен фиш (чл. 189 ал. 4 ЗДвП и чл. 39 ал. 4 ЗДвП). Най-сетне, предпоставка, за да бъде наложена глоба с фиш по чл. 39 ал. 2 ЗАНН и по чл. 186 ал. 1 ЗДвП е нарушителят да не оспорва нарушението и да е съгласен да заплати наложената глоба, като в случай, че това условие не е налице, следва да се пристъпи към образуване на административнонаказателно производство със съставяне на АУАН (чл. 39 ал.3 ЗАНН и чл. 186 ал. 2 ЗДвП). За съда остава неясно какво е основанието жалбоподателят да твърди нарушение на правата си, тъй като не е санкциониран със съставяне на фиш по чл. 39 ал. 2 ЗАНН, при положение, че видно от подадената жалба, въззивникът оспорва извършеното нарушение.

Не са основателни и всички доводи на жалбоподателя за нарушено право на защита поради нарушения, допуснати при връчването на обжалвания електронен фиш. Макар да не са представени доказателства за датата, на която атакуваният електронен фиш е бил връчен на жалбоподателката, то същата очевидно е узнала за него и е предприела действия по обжалването му, като е подала жалба пред родово и местнокомпетентния съд, която жалба е приета за допустима и е допусната до разглеждане по същество, с което в пълна степен е гарантирано правото ѝ на защита. Не може да се твърди, че е ограничено правото на жалбоподателя по чл. 189 ал. 5 ЗДвП, тъй като срокът за обжалване на електронния фиш пред съда е идентичен със срока, в който собственикът на автомобила може да подаде декларация в съответната структура на МВР с данни за лицето, извършило нарушението, като представи и копие от неговото СУМПС. В указания от закона срок обаче жалбоподателката Ц. е предпочела да обжалва електронния фиш пред съда, претендирайки отмяната му. Няма данни, а такива твърдения липсват и във въззивната жалба, жалбоподателката да е упражнила правото си да подаде

декларация пред СДВР с данни за водача на автомобила на датата на нарушението, придружена с копие на неговото СУМПС. Впрочем, и във въззивната жалба не се сочи конкретно физическо лице, което е управлявало автомобила на посочената в електронния фиш дата. Не са основателни възраженията в жалбата, че предвид на изминалия срок от извършване на нарушението до датата на връчване на електронния фиш - година и два месеца, е ограничена възможността на жалбоподателката да посочи конкретното физическо лице, което е управлявало автомобила на датата на нарушението. Съгласно чл. 102 ал. 1 т. 1 ЗДвП на собственика на моторното превозно средство се забранява да го предоставя на водач, който е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, или на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство. От горното следва, че собственикът на моторното превозно средство /представляващият юридическото лице - собственик на автомобила/ е длъжен да знае във всеки един момент кое лице управлява собственото му моторно превозно средство, а в случай, че не знае или не го посочи, за извършеното с превозното средство нарушение се ангажира административнонаказателната му отговорност като собственик на автомобила или като представляващ юридическото лице, което е негов собственик, съобразно чл. 188 ЗДвП.

Съдът намери, че обжалваният електронен фиш серия К № 5848562 е издаден от компетентна държавна институция – Столична дирекция на вътрешните работи и съдържа всички реквизити, изискуеми съгласно разпоредбата на чл. 189 ал. 4 ЗДвП: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, ползвателя на моторното превозно средство и неговият законен представител, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Посочени са времето на извършване на нарушението, пътя, отворен за обществено ползване, и конкретното място, където е установено превишението на скоростта – бул. "Околовръстен път" до номер 712, посочена е посоката на движение на

автомобила – от бул. "Ломско шосе" към бул. "Сливница", посочено е действащото ограничение на скоростта - 80 км/ч, въведено с пътен знак "B26". Мястото на извършване на нарушението е посочено ясно и конкретно, като е посочен пътя, отворен за обществено ползване, по който се е движил автомобилът, както и точния административен адрес, до който е установено превишението на скоростта. Посочена е регистрираната скорост, както и установеното превишение. Действително в обстоятелствената част на нарушението при посочване на мястото на извършването му първо е посочено "в гр. София", а след това "извън населено място". Съдът намира обаче, че това противоречие не представлява съществено процесуално нарушение и по никакъв начин не пречатства възможността на жалбоподателката да разбере къде според повдигнатото ѝ административнонаказателно обвинение е извършила нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност. И това е така, тъй като мястото на нарушението е означено с посочване на точния административен адрес - Околовръстен път до № 712.

По гореизложените съображения съдът не констатира допуснати в предсъдебната фаза на производството съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяна на електронния фиш на това основание.

Съдът намери и че от събраните доказателства се установява с категоричност, че при ограничение на скоростта от 80 км/ч, въведено с пътен знак "B26", автомобилът се е движел със скорост от 96 км/ч. Съдът прецени като неоснователни всички възражения за нарушение на реда за установяване на нарушението, предвиден в Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Съгласно чл. 4 ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за осъществяване на контрол на участниците в движението по пътищата се използват АТСС, пуснати на пазара и/или в действие по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип и вписани в регистъра на Българския институт по метрология. Според чл. 26 ал. 2 от Закона за измерванията, когато се допуска от наредбата по чл. 28 от Закона за измерванията, средства за измерване могат да се пускат на пазара и/или в

действие без одобряване на типа или без извършване на първоначална проверка. Съгласно чл. 1а ал. 3 от Наредба за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, средствата за измерване с ЕИО одобрен тип и извършена ЕИО първоначална проверка, пуснати на пазара на Европейския съюз (ЕС) или на Европейското икономическо пространство, или на Турция, подлежат само на последваща проверка по реда на Наредбата. От писмените доказателства - протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332p-22786/27.04.2022 г., се установява, че за времето от 17:00 до 19:00 часа на 26.04.2022 г. спазването на режима на скоростта в участъка на бул. "Околовръстен път" до № 712 в посока на движение от бул. "Ломско шосе" към бул. "Сливница" се е осъществявало с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип Cordon M2, № MD 1192, която представлява одобрен тип съгласно Решение за одобряване на типа на уреда на Държавен институт по метрология на Република Хърватия, Загреб. Видно от протокол от проверка № 05 - СГ - ИСИС/15.03.2022 г. на БИМ, ГД "Мерки и измервателни уреди", отдел "Изпитване на средства за измерване и софтуер" видео-радарната система с идентификационен номер MD 1192 е преминала последваща периодична проверка на техническата изправност на 15.03.2022 г. със заключението, че отговаря на метрологичните изисквания. От писмените доказателства се установява и че служителите от ОПП - СДВР, които на процесната дата са осъществявали контрол по спазване на правилата за движение посредством автоматизирана техническа система, са Виктор Викторов и Антонио Стойков. Служителят, отразил в протокола по чл. 10 ал. 1 от Наредба № 8121з/12.05.2015 г., че автоматизираната система е разположена и настроена съгласно изискванията за обслужване на производителя и нормативните предписания, е Виктор Викторов, за когото към материалите по административно наказателната преписка е приложен сертификат от 26.08.2020 г., че успешно е завършил курс на обучение за работа с технически средства за стационарен и мобилен контрол на скоростни режими тип „CORDON M2“.

В материалите по административнонаказателната преписка е приложен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332p-22786/27.04.2022 г. съгласно чл. 10 ал. 1 от Наредба

№ 8121з/12.05.2015 г., в който са посочени времето и мястото на контрол - по бул. "Околовръстен път" до № 712, че контрол е осъществяван за времето от 17.00 до 19.00 часа на 26.04.2022 г., посочена е посоката на движение на контролираните моторни превозни средства - от бул. "Ломско шосе" към бул. "Сливница", режима на измерване - стационарен, посоката на задействане на системата за видеоконтрол - приближаващи автомобили, както и номера на първото и последното статично изображение/видеозапис.

В съответствие с чл. 10 ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. и доколкото автоматизираната техническа система е била разположена на триножник на участък от пътя, е изготвена снимка на разположението на уреда, която съдът цени като веществено доказателство. Действително, в протокола е посочен номера на превозното средство - собственост на СДВР, но това по никакъв начин не води до неяснота дали се касае за временно разположено на участък от пътя автоматизирано техническо средство или за контрол във време на движение с мобилно АТСС. Видно от Приложение № 1 към чл. 10 ал. 1 от Наредба № 8121з-12.05.2015 г., съдържащо образец на протокола, който следва да се попълва за всяко използване на мобилно АТСС, номера на служебния автомобил се попълва само в случаите на мобилно АТСС в МПС. Независимо от това в случая не остава съмнение, че се касае за АТСС, временно разположено на участък от пътя, а не за осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение. И това е така, защото в случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение разпоредбата на чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. предвижда други реквизити, които в случая липсват в съставения протокол - начало и край на контролирания участък, а върху доказателствената снимка следва да се отбележат и данни за скоростта на движение на служебния автомобил. Най-сетне, съгласно чл. 11 ал. 2 от Наредбата за нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, не се издават електронни фишове. На следващо място обстоятелството, че в случая се касае за временно разположено на участък от пътя техническо средство, се установява с категоричност от вещественото доказателство – снимка на техническото средство на триножник на участък от пътя.

Съдът прецени като неоснователни всички възражения на въззивника за липса на изискуеми реквизити в протокола по чл. 10 ал. 1 от Наредба № 8121з-12.05.2015 г. В протокола достатъчно ясно е посочен контролираният

участък, както и че максимално разрешената скорост на движение в участъка е била въведена с пътен знак "B26" и е била 80 км/ч. Не е основателно оплакването за несъответствие между броя на статичните изображения/видеозаписи и посочения в протокола брой на установените нарушения. От вещественото доказателствено средство се установява по несъмнен начин извършването на нарушението, поради което коментираното несъответствие по никакъв начин не се отразява на обосноваността на административнонаказателното обвинение. На следващо място, закономерно е да има несъответствие между броя на заснетите изображения/изготвени видеозаписи и броя на установените нарушения, тъй като видно от ръководство за работа със стационарно преносими уреди за осъществяване на контрол на пътното движение Cordon M2 /т. 5 Принцип на работа/ за всяко нарушение се изготвят две снимки на общия външен изглед на мястото за контрол и една в близък план, снимани през интервал от време 1/22 s и отделна снимка на превозното средство с четлива регистрационна табела, като освен посоченото статично показване на доказателствения материал, има и съхранен видеозапис на превозното средство в движение.

Оплакванията за липса на изискуеми реквизити в приетата като писмено доказателство ежедневна форма на отчет от 26.04.2022 г. са неоснователни, тъй като съставянето ѝ не е предвидено като елемент от реда за установяване на нарушенията, предвиден в Наредба № 8121з-12.05.2015 г., и в този смисъл отсъствието на реквизити в ежедневната форма на отчет не сочи на пороци в реда за установяване на нарушението.

Следващото възражение на жалбоподателя се отнася до липсата на уникален идентификационен номер на статичните изображения. Съдът счита, че обстоятелството, че при отпечатване на статичното изображение на автомобила не е посочен индивидуалния му идентификационен номер отново по никакъв начин не води до необоснованост на административнонаказателното обвинение, тъй като статичното изображение позволява да се направят точни изводи за заснетото МПС, времето на извършване на нарушението и измерената негова скорост на движение. Съгласно чл. 5 ал. 1 от Наредбата изискването за уникален идентификационен номер се отнася за изготвените статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, изготвени с

автоматизирано техническо средство или система за контрол на правилата за движение по пътищата. Такова изискване липсва по отношение снимката на разположение на уреда, поради което и съдът не споделя възраженията в жалбата, че приложената в материалите по административнонаказателната преписка снимка на разположението на уреда е изготвена именно във връзка с осъществения контрол за времето от 17.00 до 19.00 часа на 26.04.2022 г. на бул. „Околовръстен път“ до № 712.

Не са основателни и възраженията в жалбата, че от вещественото доказателствено средство не се установява по категоричен начин автомобилът, с който е извършено нарушението. Съгласно ръководството за работа със стационарно преносими уреди за осъществяване на контрол на пътното движение CORDON - M2 устройството записва и засича всяко превозно средство, което преминава през радарния лъч и прави запис, който съдържа пет файла, сред които изрязана снимка на превозното средство в нарушение, където се вижда само това превозно средство, и текстови файл с всички метаданни за конкретното нарушение. Предвид горното съдът намира, че е установено по несъмнен начин, че измерената скорост е именно на автомобил марка „Тойота“, модел „Хайлукс“ с рег. № xxxxxxxxxx.

От вещественото доказателствено средство се установява, че измерената скорост на движение на товарния автомобил е 99 км/ч. От протокола за проверка № 05 – СГ - ИСИС/15.03.2022 г. се установява стойността на относимата възможна грешка предвид измерената скорост на движение - 3 км/ч при скорост до 100 км/ч. Коментираната стойност от 3 км/ч е приспадната в полза на жалбоподателя, като при измерена скорост от 99 км/ч административнонаказателната ѝ отговорност е ангажирана за движение със скорост 96 км/ч.

От приложената схема на организация на движението в пътния участък на бул. „Околовръстен път“ до № 712 в посока на движение от бул. „Ломско шосе“ към бул. „Сливница“ се установява, че максимално разрешената скорост на движение към 26.04.2022 г. е била 80 км/ч, като е била въведена с пътен знак “B26”. Не са основателни оплакванията, че не е имало поставена табела „T2“ на пътен знак “B26”, която да указва зоната му на действие. Съгласно чл. 50 ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата забраната, въведена с пътен знак „B26“, важи до

следващото кръстовище или до знак, който я отменя, или на разстояние, указано с допълнителна табела „Т2“. Т.е. при липса на допълнителна табела „Т2“, която да указва зоната на действие на пътния знак „В26“, водачът е следвало да се съобразява с указаното ограничение или до пътен знак, който отменя забраната, или до следващото кръстовище.

Не са основателни оплакванията в жалбата и че неправилно е определен субектът на нарушението. Съгласно чл. 188 ал. 2 ЗДвП „Когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство“. В случая от справката от АИС – КАТ се установява, че дружеството „ПМ – София“ ООД е вписано като ползвател на автомобила. Вписването на ползвателя на автомобила се извършва на основание чл. 4 ал. 3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Цитираната разпоредба гласи: „Физическо или юридическо лице, което използва превозното средство по силата на правно основание, различно от правото на собственост, се вписва в свидетелството за регистрация като ползвател на превозното средство по искане на собственика. Към заявлението за регистрация се предоставя писмено съгласие на собственика и ползвателя, копие на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на ползвателя или договор за лизинг, по силата на който превозното средство се предоставя за ползване, освен ако ползвателят или негов законен представител се яви лично, като в този случай той собственоръчно подписва заявлението.“ Същевременно от извлечението по партидата на „ПМ – София“ ООД /след промяната на правноорганизационната форма/ се установява, че негов управител и законен представител е именно жалбоподателката С. А. Ц.. Същевременно, няма данни и не се твърди и в жалбата жалбоподателката да е подала декларация пред СДВР, в която да е посочила конкретното физическо лице, управлявало автомобила на 26.04.2022 г. Предвид горното правилно е ангажирана административнонаказателната ѝ отговорност за установеното нарушение на режима на скоростта.

Независимо от всичко изложено обаче, съдът намира, че са налице основания атакуваният електронен фиш да бъде отменен. С електронен фиш серия К № 5848562, издаден от СДВР, административнонаказателната отговорност на жалбоподателката е ангажирана за нарушение на режима на скоростта извън населено място и ѝ е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 182 ал. 2 т. 2 ЗДвП, която предвижда, че водач, който превиши разрешената скорост извън населено място, се наказва, за превишение от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв. От писмените доказателства – отговор от АПИ, ОПУ – София изх. № 11-00-16/30.10.2023 г. се установява, че пътният участък, където е извършено нарушението, попада в границите на населеното място гр. София, като липсват пътни знаци „Д12“ – „край на населеното място и селищното образувание“. Ето защо съдът намира, че въпреки безспорно установеното, че при ограничение на скоростта от 80 км/ч, въведено с пътен знак „В26“, автомобилът, собственост на юридическото лице, чийто управител е Ц., се е движел със скорост от 96 км/ч, атакуваният електронен фиш следва да се отмени. Това е така, тъй като не се установи да е извършено нарушението, за което административнонаказателната отговорност на въззивника Ц. е ангажирана с обжалвания електронен фиш - автомобилът, чийто собственик е представляваното от нея юридическо лице, да се е движел с превишена скорост извън населено място. Неправилно установените факти в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство са довели и до неправилно приложение на материалния закон. В настоящия случай съдът не разполага с възможност да измени обжалвания електронен фиш, тъй като това би било съпроводено със съществено изменение на обстоятелствата на нарушението и ангажиране на административнонаказателната отговорност на въззивника за нови и различни факти, които до този момент не са ѝ били предявени, срещу тях тя не се е защитавала и ѝ се предявяват за първи път с постановяване на съдебното решение в производството по Глава III, раздел V от ЗАНН, а именно – че нарушението е извършено на територията на населено място. В този случай и административнонаказателната отговорност на жалбоподателката би следвало да се ангажира на основание на различна от посочената в електронния фиш санкционна разпоредба, а именно – на основание чл. 182 ал. 1 т. 2 ЗДвП. По изложените съображения съдът намира, че депозираната жалба е основателна и атакуваният електронен фиш следва

да се отмени.

При този изход на производството въззиваемата страна няма право на присъждане на разноски. Такива се дължат на жалбоподателя, който претендира и доказва разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400, 00 лева съгласно договор за правна защита и съдействие на л. 10 от материалите по делото. Наведеното от процесуалния представител на въззиваемата страна възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение не е основателно, тъй като същото е в минималния размер, предвиден в чл. 18 ал. 2 вр. чл. 7 ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 т. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К № 5848562, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189 ал. 4 вр. чл. 182 ал. 2 т. 2 ЗДвП на С. А. Ц., ЕГН *****, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50, 00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 21 ал. 2 вр. чл. 21 ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д ал. 1 ЗАНН **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**, с адрес гр. София, ул. „Антим I” № 5 **ДА ЗАПЛАТИ** на С. А. Ц., ЕГН *****, сумата от 400, 00 /четиристотин/ лева – сторени в производството разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София - град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____